

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și
Constantin Alerguș,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului și inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Vizitiu Emilian Anatolie, născut la 25 aprilie 1975, originar din s. Sevirova, r-nul Florești, domiciliat mun. Chișinău, str. Iazului 2/4, ap. 1.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.06.2013 - 06.08.2014;

Instanța de apel: 04.09.2014 - 13.11.2014;

Instanța de recurs: 23.02.2015 - 07.04.2015;

Instanța de apel: 25.05.2015 - 02.02.2016;

Instanța de recurs: 11.04.2016 - 08.11.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 august 2014, Vizitiu Emilian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada probațiunii de 2 ani.

A fost dispusă încasarea de la Vizitiu Emilian în beneficiul părții vătămate Furdui Igor a prejudiciului material în sumă de 19000 euro.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Vizitiu Emilian, în octombrie 2009, fiind în relații bune cu Bundiuc Oleg, în calitate de intermediar a primit spre realizare automobilul model „BMW X5”, n/î C VE 070, care aparținea cu drept de proprietate soției acestuia, Bundiuc Aliona, căreia i-a transmis ca avans suma de 1200 euro.

În noiembrie 2009, Vizitiu Emilian a convenit cu Furdui Igor că acesta va procura contra sumei de 20000 euro, automobilul care aparținea cu drept de proprietate cet. Bundiuc Aliona.

La 07 noiembrie 2009, Bundiuc Aliona, în calitate de proprietar al automobilului „BMW X5”, n/î C VE 070, a perfectat pe numele lui Furdui Igor o procură generală autenticată notarial și în aceeași zi automobilul indicat a fost transmis lui Furdui Igor.

Tot la 07 noiembrie 2009, Furdui Igor a transmis lui Vizitiu Emilian suma de 20000 euro, plata pentru automobilul procurat.

La 30 aprilie 2010, Bundiuc Aliona a anulat procura eliberată lui Furdui Igor și a redobândit în posesie automobilul model „BMW X5”, n/î C VE 070, care a fost

reținut de colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova deoarece Vizitiu Emilian nu a transmis proprietarului integral suma primită de la Furdui Igor pentru procurarea automobilului indicat.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că, acuzarea privind existența în acțiunile inculpatului a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, este demonstrată prin declarațiile părții vătămate Furdui Igor, martorilor Creciun Igor, Cobîlaș Constantin, Bundiuc Oleg și Bundiuc Aliona; procesul-verbal de cercetare a documentelor, prin care se confirmă declarațiile martorilor Furdui Igor, Bundiuc Oleg, Bundiuc Aliona și Sajin Dumitru; procesele-verbale de confruntare între Furdui Igor și Vizitiu Emilian, conform cărora ultimul s-a obligat să restituie suma prejudiciului cauzat.

Prima instanță incorect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, ori partea vătămată a indicat direct că, Vizitiu Emilian a fost persoana care i-a propus să cumpere acel automobil, înșelându-l că automobilul îi aparține lui, însă, automobilul aparținea familiei Bundiuc, acesta fiind înregistrat pe numele lui Bundiuc Aliona.

Ulterior, conform declarațiilor martorilor Bundiuc Oleg și Bundiuc Aliona, Vizitiu Emilian a transmis acestora doar suma de 1200 euro pentru achitarea costului automobilului menționat.

Prin urmare, suma de 18800 euro a fost însușită și folosită de către Vizitiu Emilian.

3.1. Avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește nici elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal și nici cele ale infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță just a constatat lipsa escrocheriei în acțiunile inculpatului, deoarece Bundiuc Aliona, proprietarul automobilului model „BMW X5”, n/î C VE 070, benevol a transmis automobilul indicat inculpatului pentru realizare, în temeiul înțelegerii încheiate între ei, a primit de la inculpat un avans și o parte din banii obținuți în urma realizării automobilului, iar ulterior, automobilul a fost restituit proprietarului și realizat altei persoane.

Furdui Igor, până a procura de la inculpat automobilul model „BMW X5”, cunoștea că automobilul aparține lui Bundiuc Aliona cu drept de proprietate și că inculpatul este doar un intermediar.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a considerat necesar de a admite acțiunea civilă a părții vătămate, cu excluderea sumei de 1000 euro, care a fost transmisă lui Furdui Igor la 23 iulie 2014 de către inculpat, fapt confirmat prin recipisa prezentată instanței.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, este demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate pe cauză.

Prima instanță, în partea descriptivă a sentinței indică că, Bundiuc Aliona a primit de la inculpat un avans și o parte din banii obținuți în urma realizării automobilului, iar ulterior, în aceeași parte a sentinței indică doar că, Vizitiu Emilian i-a transmis un avans pentru automobil.

Această considerare a fost preluată de către instanța de apel, deși probele și declarațiile indică contrariul celor constatate de către instanțele de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 aprilie 2015, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a se pronunța instanța de recurs a reținut că, instanța de apel nu a reacționat în nici un fel asupra erorilor de drept comise de prima instanță, le-a repetat, fiind astfel, valabile și pentru instanța de apel, nu a indicat motivele pentru care instanța a respins probele aduse în sprijinul acuzării și nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu.

La fel, instanța de apel a constatat absolut divergent, inclusiv cu indicarea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, incriminate inculpatului prin rechizitoriu, că: *„...inculpatul Vizitiu Emilian a tras anumite foloase necuvenite, foloase care au venit în detrimentul proprietarului Bundiuc Aliona..., în mod arbitrar la deposedat pe Furdui Igor de bunul pentru care plătit intermediarului..., prin abuz de încredere a cauzat prejudiciu proprietarului..., partea vătămată Furdui Igor a formulat o cerere în cadrul cauzei penale, solicitând compensarea din contul inculpatului a prejudiciului în sumă de 20000 euro, cauzat lui prin acțiunile lui Vizitiu Emilian.*

Instanța corect a constatat că acțiunea civilă a părții vătămate este necesar de a fi admisă...”, circumstanțe care, în opinia instanței de recurs, denotă că prima instanță nu a soluționat fondul cauzei penale în raport cu circumstanțele imputate inculpatului prin rechizitoriu, iar instanța de apel nu a judecat apelul procurorului în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, a fost admisă retragerea apelului declarat de avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Vizitiu Emilian și încetată procedura de apel în această parte.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vizitiu Emilian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul activității comerciale pe termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis.

8.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a constatat că, Vizitiu Emilian în octombrie 2009, fiind în relații bune cu Bundiuc Oleg, în calitate de intermediar a

primit spre realizare automobilul model „BMW X5”, n/î C VE 070, care aparținea cu drept de proprietate soției acestuia, Bundiuc Aliona, căreia a transmis ca avans suma de 1200 euro.

În noiembrie 2009, Vizitiu Emilian a convenit cu Furdui Igor că acesta va procura contra sumei de 20000 euro automobilul care aparținea cu drept de proprietate cet. Bundiuc Aliona.

La 07 noiembrie 2009, Bundiuc Aliona, în calitate de proprietar al automobilului model „BMW X5”, n/î C VE 070, a perfectat pe numele lui Furdui Igor o procură generală autentificată notarial și în aceeași zi automobilul indicat a fost transmis lui Furdui Igor.

Tot la 07 noiembrie 2009, Furdui Igor a transmis lui Vizitiu Emilian suma de 20000 euro, plata pentru automobilul procurat.

La 30 aprilie 2010, Bundiuc Aliona a anulat procura eliberată lui Furdui Igor și a redobândit în posesie automobilul model „BMW X5”, n/î C VE 070, care a fost reținut de colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, deoarece Vizitiu Emilian nu a transmis proprietarului integral suma primită de la Furdui Igor pentru procurarea automobilului indicat.

8.2. În confirmarea vinovăției inculpatului, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Furdui Igor, martorilor Bundiuc Aliona, Bundiuc Oleg, Crăciun Igor și Cobîlaș Constantin, procesul-verbal de cercetare a documentelor din 18 mai 2010 (f.d.15, vol.I); raportul de constatare tehnico-științifică nr. 241 din 12 mai 2010 a automobilului model „BMW X5” cu n/î C VE 070 (f.d.28-29, vol.I); recipisa din 17 mai 2010 prin care Bundiuc Aliona confirmă restituirea automobilului transmis inculpatului (f.d.30, vol.I); certificatul eliberat de Banca Națională a Republicii Moldova, privind cursul valutar stabilit pentru 30 aprilie 2010 (f.d.46, vol.I).

Instanța de apel, din cumulul probelor cercetate, a constatat că, în acțiunile inculpatului Vizitiu Emilian se regăsesc modalitățile de săvârșire a faptei prejudiciabile urmate de cauzarea unui prejudiciu patrimonial efectiv, potrivit laturii obiective a infracțiunii incriminate, fiindcă prin acțiunile sale inculpatul Vizitiu Emilian a cauzat un prejudiciu material părții vătămate Furdui Igor în sumă de 20000 euro, bani pe care inculpatul i-a obținut de la ultimul pentru a fi transmiși proprietarului Bundiuc Aliona în schimbul automobilului procurat, însă Vizitiu Emilian a însușit mijloacele bănești obținute cu scopul de a fi folosite în interes personal în propria afacere. După cum a declarat inculpatul în cadrul ședinței de judecată, banii au fost investiți în afacerea pe care urma să o deschidă împreună cu alte persoane în or. Moscova, Federația Rusă.

Astfel, instanța de apel a stabilit latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie manifestată prin intenția directă a inculpatului Vizitiu Emilian, care nu intenționa să transmită banii pentru automobil lui Bundiuc Aliona și care urmărea un scop de cupiditate, și anume, folosirea banilor în interese personale, pentru deschiderea unei afaceri în or. Moscova, Federația Rusă.

Intenția inculpatului de a săvârși infracțiunea de escrocherie se confirmă prin declarațiile părții vătămate Furdui Igor care a relatat că, atunci când i-a fost prezentat automobilul model „BMW X5”, inculpatul Vizitiu Emilian i-a comunicat că automobilul îi aparține lui, iar despre faptul că automobilul aparținea lui Bundiuc Aliona a aflat ulterior, în momentul întocmirii procurii și transmiterii

mijloacelor bănești în schimbul automobilului menționat.

Totodată a indicat că, inculpatul Vizitiu Emilian a insistat ca banii să-i fie oferiți lui personal, pentru ca ulterior să fie transmiși cet. Bundiuc Aliona, comunicându-i că ultima este o rudă a lui.

Instanța de apel a stabilit că, în cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel, inculpatul Vizitiu Emilian a restituit integral prejudiciul material cauzat părții vătămate Furdui Igor, fapt confirmat de către partea vătămată în cadrul ședinței de judecată sub semnătură, prin care a declarat că prejudiciul i-a fost restituit și nu are pretenții față de inculpat.

8.3. La individualizarea pedepsei, instanța de apel ținând cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, și anume de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, cu scop de cupiditate, de pericolul social al infracțiunii săvârșite, de aspectele săvârșirii infracțiunii, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de personalitatea celui vinovat, antecedente penale stinse, are la întreținere trei copii minori, lipsa circumstanțelor agravante și a celor atenuante, restituirea integrală a prejudiciului material cauzat părții vătămate, a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate.

9. *Avocatul Antoci Maria în numele inculpatului și inculpatul*, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivare au invocat că, prima instanță corect a recalificat acțiunile inculpatului Vizitiu Emilian din prevederile art. 190 alin. (5) Cod penal, în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, drept motiv invocând că inculpatul nu a întreprins careva acțiuni care pot fi calificate ca dobândire ilicită a bunurilor părții vătămate, iar la materialele cauzei lipsesc careva dovezi, care ar confirma că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de dobândire ilicită a bunurilor părții vătămate.

Mai mult, Furdui Igor cunoștea despre faptul că proprietarul automobilului este altă persoană, astfel Vizitiu Emilian nu l-a dus în eroare.

De asemenea lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de articolul incriminat inculpatului mai dovedește și faptul lipsei elementului de bază - intenția însușirii mijloacelor financiare, un element important al laturii subiective a infracțiunii.

Susțin recurenții că, prima instanță corect a considerat că, acțiunile inculpatului Vizitiu Emilian nu constituie infracțiunea de escrocherie din considerentul că Bundiuc Aliona, proprietarul automobilului model „BMW X5” cu n/î C VE 070, benevol a transmis automobilul inculpatului pentru realizare în temeiul înțelegerii între aceștia.

Bundiuc Aliona a primit de la inculpat un avans și o parte din banii obținuți în urma realizării automobilului, fapt confirmat de către aceasta, în consecință, automobilul a fost restituit proprietarului, care ulterior a fost realizat de către acesta altei persoane.

Apărarea consideră că, prima instanță corect a stabilit că, inculpatul nu a întreprins careva acțiuni care pot fi calificate ca dobândire ilicită a bunurilor părții vătămate Furdui Igor, iar la stabilirea pedepsei a ținut cont de personalitatea inculpatului, în consecință considerând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, stabilindu-i inculpatului Vizitiu

Emilian pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia în baza art. 90 Cod penal.

10. Asupra recursului a depus referință procurorul care s-a expus pentru respingerea acestuia, menționând că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrat la dosar.

Consideră că, în prezenta cauză nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de recurs de a interveni în soluția adoptată de instanța de apel.

11. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Reieșind din conținutul recursului declarat de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului și inculpatul Vizitiu Emilian, Colegiul penal lărgit constată că titularii acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă fără a indica concret unul din cele 5 temeiuri prevăzute expres în punctul indicat, or pentru a verifica temeinicia prevederilor invocate în recurs prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este necesar de a indica concret asupra căror motive nu s-a expus instanța de apel, care sunt circumstanțele prin care se constată că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și care ar fi eroarea gravă de fapt care a afectat soluția instanței, deoarece poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurenților prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, din conținutul recursului rezultă că criticele recurenților se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului,

acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea acestuia în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii, acțiunile inculpatului corect fiind încadrate de către prima instanță în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, temei care este prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Verificând alegațiile recurenților, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului declarat de procuror, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vizitiu Emilian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor bănești pe termen de 3 ani, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

În susținerea concluziei formulate, Colegiul penal lărgit se expune în felul următor.

În primul rând, relevant este de menționat că la această etapă, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea condamnării inculpatului în baza faptelor imputate prin rechizitoriu.

Respectiv, cu referire la situația de fapt relatată de recurenți în cererea de recurs, care în opinia acestora denotă nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate prin rechizitoriu, menționând că, Bundiuc Aliona, proprietarul automobilului model „BMW X5” cu n/î C VE 070, benevol a transmis automobilul inculpatului pentru realizare în temeiul înțelegerii între aceștia, ulterior a primit de la inculpat un avans și o parte din banii obținuți în urma realizării automobilului, Colegiul penal lărgit stabilește, că judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, latura obiectivă a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Astfel, elementul material se realizează prin acțiunea de dobândire ilicită a bunurilor de la victime, fiind întregit cu altele două, conținute în textul normei de incriminare - înșelăciune sau abuz de încredere.

Prin dobândire ilicită a bunurilor, legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a

altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Înșelăciunea întrunește în sine variate metode, procedee și tehnici de operare ale făptuitorului - denaturarea informațiilor despre sine, despre apartenența de bunuri, dezinformarea victimei privitor la marfă, contraprestație, calitate, preț, echivalent etc.; utilizarea unor împrejurări, echipamente, documente fictive sau false; ascunderea unor informații, fapte, împrejurări obligatorii pentru comunicare victimei ș.a; în funcție de circumstanțele faptei, înșelăciunea poate lua forma scrisă de realizare, verbală, electronică sau alta, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de escrocherie.

Prin oricare dintre cele două modalități - înșelăciunea sau abuzul de încredere, acțiunea făptuitorului este îndreptată la inducerea victimei în eroare, prin crearea unei false reprezentări a realității, indiferent de mijloacele utilizate, cu scopul obținerii transiterii voite, sie ori altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui, ce aparține celui supus manoperelor frauduloase.

La încadrarea juridică a infracțiunii de escrocherie nu are importanță metoda înșelăciunii și mijloacele utilizate, important este ca acestea să fie îndreptate scopului de sustragere, iar victima să fie indusă în eroare și să ajungă la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări, determinante transiterii voite a bunului.

Latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate.

Astfel, în speță este întrunită latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie care a fost manifestată prin intenția directă a inculpatului Vizitiu Emilian, care nu intenționa să transmită banii pentru automobilul lui Bundiuc Aliona, primiți de la Furdui Igor și care urmărea un scop de cupiditate, și anume, folosirea banilor în interese personale, pentru deschiderea unei afaceri în or. Moscova, Federația Rusă.

Deci, argumentul recurentului prin care se invocă că, în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate, este reținut de către instanța de recurs ca neîntemeiat, instanța de apel, în urma cercetării probelor, corect a stabilit prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Colegiul penal lărgit reține ca neîntemeiat argumentul invocat de recurenți prin care se susține că Furdui Igor cunoștea despre faptul că proprietarul automobilului este altă persoană, astfel nu a fost dus în eroare, deoarece instanța de apel corect a reținut declarațiile părții vătămate Furdui Igor care a menționat că, atunci când i-a fost prezentat automobilul model „BMW X5”, inculpatul Vizitiu Emilian i-a comunicat că automobilul îi aparține, iar despre faptul că automobilul aparținea lui Bundiuc Aliona a aflat ulterior, în momentul întocmirii procurii și transiterii mijloacelor bănești în schimbul automobilului menționat.

Totodată a indicat că, inculpatul Vizitiu Emilian a insistat ca banii să-i fie oferiți lui personal, pentru ca ulterior să fie transmiși lui Bundiuc Aliona, comunicându-i că ultima este o rudă a lui.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelurilor.

În consecință, Colegiul penal lărgit menționează că la judecarea cauzei în

ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, astfel că nu există temeii pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de recurenți.

12. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului și de inculpat, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în cauza penală în privința lui *Vizitiu Emilian Anatolie*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș